

Områdets navn

Blåfjell

Referansedata

Fylke: Akershus og Buskerud
Kommune: Asker og Røyken
Registrant: Frode Løset
Dato feltreg: 6 og 9.9.2011
Kartblad: 1814-1
UTM-sentralpunkt: Ø 0243525 N 6638612

Vegetasjonssone: Boreonemoral sone, OC-overgangsseksjon.
Areal: 2888 daa
Høyde over havet: 240-360 m
Naturverdi: Lokalt verdifullt *(**)
Friluftsverdi: Skog 2,17, landskap 1,18 og opplevelse 10.

Sammendrag

Området ligger i Kjekstadmarka sørvest i Asker kommune og nord i Røyken kommune. Nordenden av området er 1 km fra Dikemark sykehus, mens den sydligste delen er 4 km nord for Røyken kirke. Området består av et større åsparti med høyeste punkt ved Verkenmåsan på 360 moh.

Berggrunnen består av grovkornet granitt og det er mye fjell i dagen. De høyest beliggende arealene i øst samt grunnlendte dalsider har lyngfuruskog. Stedvis er det noe lavfuruskog på knausene der det er fjell i dagen. Blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype i lisdene, men i dalbunner og lisdeler med dypere jordsmonn er det innslag av lågurtgranskog og hogstaudeganskog. I dalen og bekkekløfta S for Svartvann, er det innslag av rikere vegetasjonstyper med spisslønn og lind. Myrene er stort sett åpne og fattige.

Skogen i området har stor variasjon med gran- og furuskog i alder 30-60 år omgitt av gammel granskog på 130-160 år. I høydepartiene domineres skogbildet av mye gammel furuskog med store dimensjoner av furu og enkelte innslag av stående gadd. I enkelte bekkedaler står det igjen gamle granbestand med noe død ved av gran lite til middels nedbrutt, og store osper opptil 40 cm i brysthøydiameter. I enkelte lier er skogen noe mer sjiktet og blåbærgranskog dominerer øvre del av liene, enkelte steder med innslag av lauvtrær og lågurtgranskog. Enkelte grove graner på 50 cm i brysthøydiameter finnes. Lokaliteten har en god del stående og liggende død ved, men med relativt lav kontinuitet. Vestsida av dalføret har en større andel yngre skog og større innslag av bjørk i nord, enn østsiden. Furuskogen er stort sett åpen og ensjiktet langs de store myrområdene i midtre del. Den vestlige delen av området vest for kraftledningen grenser mot yngre skog og hogstflater. Den østre delen av området har langt høyere andel eldre skog og overgangen mot yngre skog er mindre skarp.

Seks kjerneområder er utskilt i Blåfjell-området. To *bekkekløfter*, en *rasmark* og 3 lokaliteter med *gammel barskog*. Signalarter knyttet til død ved opptrer i begrenset grad. Svartsonekjuke og granrustkjuke er påvist flere steder i området og duftskinn (NT) på to lokaliteter. Flere signalarter er påvist og innenfor en tidligere kartlagt naturtype nord for Svarttjern finnes en del sjeldne lavararter (Naturbase). Orkideen grov nattfiol og breiflangre er registrert.

I forhold til de påpekte manglene ved dagens skogvern (Framstad m.fl. 2002), oppfyller området svært få av disse. Selv om det er noe innslag av rikere skogtyper samt to bekkekløfter, oppfylles målene i liten grad. Dersom skogen får utvikle seg noenlunde fritt videre, vil kontinuiteten øke. Det vil være et potensial for økt mangfold knyttet til død ved på sikt da det er en relativt stor andel eldre og gammel skog i området i aldersfase. Totalt sett vurderes området til lokalt verdifullt (*), men med potensial for å bli regionalt verdifullt (**) på sikt dersom den gamle skogen får utvikle seg fritt.

Feltarbeidet

Området ble inventert 6.9 og 9.9.2011 i oppholdsvær. Området anses tilfredsstillende dekket.

Utvelgelse av området

Området er foreslått av Naturvernforbundet i Oslo og Akershus. NOA mener at området er svært sammensatt med markerte terrengformasjoner, mye gammel skog, et skogplatå med mange myrer og mange stier (NOA 2009). Norges skogeierforbund tilbyr gjennom 6 skogeiere, ca. 2750 daa av området til frivillig vern. Ett område på ca. 375 daa rundt Småvann er tidligere vurdert for frivillig vern.

Friluftsverdier

Et stort antall mennesker i Asker og Røyken kommuner har Kjekstadmarka som nærfriluftsområde. Det er et tett nettverk av blåmerka og umerka stier. Slitasjen på stiene viser at de brukes mye av befolkningen fra begge kommuner. Det er tre tjern som ligger innenfor verneforslaget. Alle i dalføret som går NV – SØ sentralt i området med N. og S. Småvann i nord og Svartvann i sør. De to Småvannene er omgitt av myr, mens Svartvann ligger i en dyp bekkekløft omgitt av rasmark og stup. Ingen av tjernene egner seg spesielt til bading. I tillegg til merka stier, er det en rekke mindre stier som går på kryss og tvers i området. Området er mye brukt til orienteringsløp og turorientering og en del av småstiene er trolig trakk i forbindelse med slik aktivitet.

Det er også flere skiløyper som har traseer gjennom området. Det er kun en hytte innenfor undersøkelsesområdet. Det er Småvannsbu. Den ble åpnet av Asker Turlag i 2008 som ubetjent turisthytte og driftes av DNT. Hytta har 4 sengeplasser. Hytta er mye brukt og det går både skiløyper og merka stier til hytta.

Områdene rundt Verkensmåsan mot Blåfjell og Svartvannsåsen er særlig attraktive pga. den åpne furuskogen, mye fjell i dagen, flere utsiktspunkter og mange åpne myrområder.

Skogen framstår som åpen og lettgått med mye furuskog på høydepartiene i øst, granskog i liene mot kraftledningen og svært kupert, vilt terreng mot Svarttjern i sør. Nordover er det også fine turområder med dominans av eldre, nokså åpen granskog. Vest for dalføret gjennom området er skogen vekslende, med mye gammel granskog i nord, mange myrer og åpen furuskog i midtre del og blanding av furu og granskog med en del myr mot Svarttjernområdet i sør.

Området er lett tilgjengelig via stinettet. Med sykkel kan en parkere syd for Dikemark og gå ca. 1 km via Slättebråtan og inn i området. Bilvei fører dessuten fram til Blåfjellhytta via Hallenskog og fra Kjekstad i Røyken går det skogsbilvei stengt med bom til Bertelsmyråsen 300 m vest for området.

Det er ingen bilveier innenfor verneforslaget. Enkelte traktorveier fører inn i området, men det er allikevel lite nye hogster. Det går en 420 kV ledning som hovedsakelig følger dalføret NV-SØ og som deler området i to.

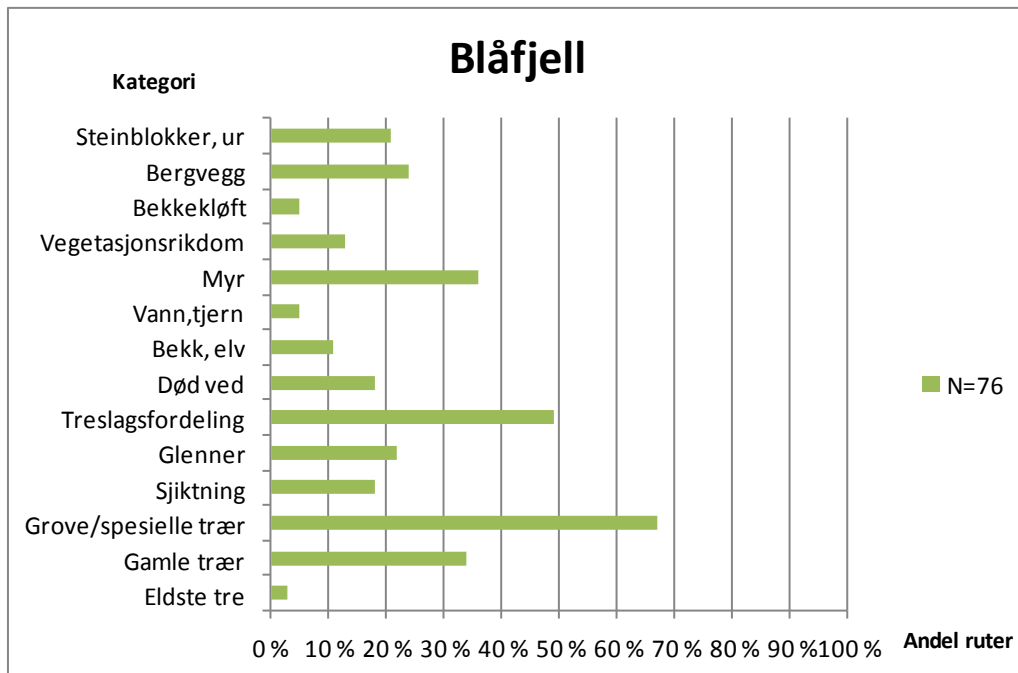
Det villeste partiet er den sydlige delen rundt Svartvann, Svartvannshøgda og Blåfjell. Svartvann ligger i en dyp kløft omgitt av stup og rasmark. Langs ryggen øst for kløfta går det en mye brukt sti med flott utsikt både mot Oslofjorden og mot vest. Blåfjellområdet har mye fjell i dagen. Svært karakteristisk er de speilglatte "bergflåene" som det finnes flere av vest for Blåfjellhytta.

Verdisetting av rutenettmetoden

74 ruter er undersøkt. Området scorer middels på skogelementer (2,17), relativt lavt på landskapselementer (1,18) og middels høyt på opplevelseselementer (10). En høy andel av rutene har score på gamle trær og gamle og spesielle trær, og ca 50 % av rutene har score på treslagsblanding. Skogen er stort sett åpen med liten sjiktning. Ca 1/3 av rutene har innslag av gamle trær, mens det er svært få veldig gamle trær. I underkant av 20 % av rutene har score på død ved.

Av landskapselementer inneholder ca ¼ av rutene elementene bergvegger og steinblokker/ur. Det er 4 ruter som slår ut på bekkekløft. Noe over 10 % av rutene har utslag på vegetasjon, som indikerer at området har lite rike vegetasjonstyper. 36 % av rutene har innslag av myr, mens det er relativt lite av bekker og tjern. Opplevelsesverdien scorer 10 poeng. I forhold til opplevelseselementer scorer området lavt på arealandel av naturtyper og kulturminner, lavt på antall vegetasjonstyper og høyt på landemerker/stier og mangfold av topografiske hovedformer. Det er ikke registrert kulturminner og det er en liten del av området som er kartlagt som naturtyper eller MIS-figurer. På de øvrige punktene knyttet til utkikkspunkter og sti-/løypekryss scorer området godt.

Rutenettmetoden indikerer at det er få veldig gamle trær og lite død ved området sett under ett, men det er et betydelig innslag av grove, spesielle og gamle trær. Det er mye gamle, storvokste furuer i østre del. Furu og gran finnes ofte i blanding slik at mange av rutene har utslag på treslagsfordeling. Tallene indikerer at skogen er relativt åpen med liten sjiktning. Det er betydelige arealer med åpen furuskog med åpne myrer imellom. Deler av området har stor variasjon i topografi med bergvegger og rasmark, men hoveddelen av arealet har lite innslag av disse to elementene.

Figuren viser hvor mange av kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer som er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet i Blåfjell. N = 74.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

Kommunal kartlegging av naturtyper i området foregikk i 2001 i Asker kommune (Blindheim og Abel 2001) og i 2005 i Røyken kommune (Bye 2005). Fire lokaliteter er kartlagt som naturtyper innenfor området.

I tillegg finnes noen få observasjoner i Artskart. Området Brennåsen (376 daa) er tidligere vurdert i forbindelse med frivillig vern (Abel 2009). Området ble gitt verdien 1 stjerne, lokalt viktig.

Beliggenhet

Området ligger i Kjekstadmarka sørvest i Asker kommune og nord i Røyken kommune. Nordenden av området er 1 km fra Dikemark sykehus, mens den sydligste delen er 4 km nord for Røyken kirke. Området består av et større åsparti med høyeste punkt ved Verkensmåsan 360 moh. Det er omgitt av jordbruksarealer i nord, sammenhengende skog i øvrige del av området.

Naturgrunnlag

Topografi

Sentralt gjennom området går en N-V dal gjennom Styggedalen til Småvanna Øst for dalen er det et større åsparti med småkoller, større åpne myrstrekninger, og åpne furuskoger. Nordhellinga mot Dikemark er slak, mens den i øst er noe brattere mot Oslofjorden og i vest bratt ned mot dalføret ved Småvanna. Vest for dalføret er området småkupert med mindre daler, større myrområder i sør og med en del bergvegger ned mot dalføret. Syd for Småvann er en NV-SV vendt forkastningssone som deler området i to.

Geologi

Grovkornet granitt dominerer (www.ngu.no). Løsmasser av tynt humusdekke. Det er mye fjell i dagen, særlig i sørøstre del av området. Det går en forkastningsdal NV – SØ som deler området i to deler.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonsseksjon: OC overgangsseksjon. Vegetasjonssone: Boreonemoral (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Av treslag er det registrert gran, furu, einer, bjørk, or, hassel, selje, rogn, spisslønn, ask (NT), alm (NT), svartor og lind.

De høyest beliggende arealene i øst samt grunnlendte dalsider har lyngfuruskog. Stedvis er det noe lavfuruskog på knausene der det er fjell i dagen. Også i vestlige del dominerer lyngfuruskogen på grunnlengde områder og på kollepartier langs de større myrområdene Langemyrene, Tiurmyr og Oksemyr. For øvrig er blåbærgranskog dominerende vegetasjonstype i lisidene. I dalbunner og lisider med dypere jordsmonn er det innslag av lågurtgranskog. Noen steder er det også mindre arealer med høgstaudegranskog.

I dalen og bekkekløfta S for Svartvann, er det innslag av rikere vegetasjonstyper med spisslønn og lind. I rasmarka nord for Svartvann er det betydelig innslag av spisslønn. For øvrig er det svært lite innslag av edle lauvtrær. Alm finnes noen steder i østskråningen. Av boreale lauvtrær finnes osp og bjørk i hele området, men hovedsakelig av mindre dimensjoner.

Myrene er stort sett åpne og fattige. Det ble ikke registrert rikmyr bortsett fra et mindre parti med svartorsumpskog i øst nord for Blåfjellhytta.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

I bekkekløfta sør for Svartvann ble det bl.a. registrert myske, gaukesyre, skogburkne, trollbær, lønn, osp, bjørk, lind, gråor og selje.

I bekkekløfta langs Styggedalen i nord er det tidligere registrert bl.a. skogburkne, strutseving, turt, tyrihjel, ballblom og kranskonvall. (Håpnæs 1993).

Furuskogsområdene er dominert av røsslyng og blåbærlyng i feltsjiktet, noen steder blokkebær.

Skogstruktur, påvirkning

Skogen innenfor området har stor variasjon med gran- og furuskog i alder 30-60 år omgitt av gammel granskog på 130-160 år. Like nord for Småvannsbu er det et furubestand på over 200 år med furuer opptil 50 cm. I høydepartiene fra Verkensmåsan til Svartvannhøgda domineres skogbildet av mye gammel lyngfuruskog med store dimensjoner av furu og enkelte innslag av stående gadd. Myrene er åpne og fattige. Skogen er grunnlendt med mye fjell i dagen. Særlig gjelder dette i Blåfjellområdet.

I enkelte bekkedaler står det igjen gamle granbestand. Her kan det være noe død ved av gran lite til middels nedbrutt. Like nord for Blåfjellhytta, går det en liten Ø-V bekkedal med store dimensjoner av gran, mye død ved som er middels til lite nedbrutt, og store osper opptil 40 cm i brysthøydiameter.

I liene mot dalføret ved Småvanna, er skogen noe mer sjiktet og blåbærgranskog dominerer øvre del av liene, enkelte steder med innslag av lauvtrær og lågurtgranskog på middels til høg bonitet. Det er generelt lite død ved, men området øst for S Småvann har en del død ved lite til middels nedbrutt. Brennåsen ble undersøkt i forbindelse med at lokaliteten tidligere er vurdert til frivillig vern (Abel 2009). Den kartlagte naturtypen med gammel granskog omfattet et sørvendt og skyggefullt område som ender i myra ved N. Småvann. Enkelte grove graner på 50 cm i brysthøydiameter finnes. Lokaliteten har en god del stående og liggende død ved, men med relativt lav kontinuitet.

Vestsida av dalføret har en større andel yngre skog og større innslag av bjørk i nord, enn østsiden. Furuskogen er stort sett åpen og ensjiktet langs de store myrområdene i midtre del. Det er lite død ved. Området grenser til større flatehogster i vest. I SV del ved Storumma er det gammel, ensjiktet furuskog.

Den aller sydligste delen vest for bekkeløfta ved Svartvannet, består av gammel granskog med en god del læger av gran, lite nedbrutt. I selve bekkeløfta er det innslag av edle lauvtrær som lønn og lind samt boreale treslag som osp, bjørk, gråor og selje.

I NV del er det et større område med eldre, lite sjiktet blåbærgranskog med en del både stående død gran og læger middels til lite nedbrutt. En del av en liten bekkedal er her tidligere kartlagt som naturtype gammel granskog (Blindheim et al. 2001).

Den vestlige delen av området vest for kraftledningen grenser mot yngre skog og hogstflater. Den østre delen av området har langt høyere andel eldre skog og overgangen mot yngre skog er mindre skarp. Mangelen på død ved i området, indikerer at det tidligere har vært drevet et aktivt skogbruk selv om det har vært liten skogbruksaktivitet innenfor undersøkelsesområdet de siste 20-30 år. Det er ingen nyere traktorveier og ingen skogsveger som går inn i området.

Det er mange hytter like inntil verneforslaget øst for Blåfjell og Svartvannsåsen i SØ. Her ligger også den betjente Blåfjellhytta med bilveg helt fram. Det går en skogsbilveg fra Røyken til Bertelsmyråsen, 300 m øst for verneforslaget.

Området er godt tilrettelagt for friluftsliv med mange blåmerka stier og god skilting både fra Asker- og Røykensida. Det er også flere spormaskinkjorte løypetraseer i området og det er mye brukt til skigåing i snørike vintre. Nord for Verkensmåsan er det et utsiktspunkt tilrettelagt med sittegrupper, bålplasser og info-skilt. Småvannsbu drives som ubetjent hytta av DNT og er bygd opp av Asker Turlag. Den ligger like øst for N Småvann og har 4 sengeplasser.

Det går en 420 kV kraftledning gjennom store deler av området og denne utgjør et stort inngrep i landskapsbildet.

Endring i naturtyper

Fire tidligere registrerte naturtyper beholdes. To nye kjerneområder er avgrenset under feltinventering (Sweco 2011) og inkluderes.

Artsmangfold

Området er artsfattig. Signalarter knyttet til død ved opptre i begrenset grad. Svartsonekjuke og granrustkjuke er påvist flere steder i området. Duftskinn(NT) på to lokaliteter (Sweco 2011). Stor ospeidkjuke ble påvist i 2011 på flere lokaliteter. Piggbroddsopp er påvist SV for Styggedalen

(Artskart 1995). Innenfor en tidligere kartlagt naturtype nord for Svarttjern finnes en del sjeldne lavararter (Naturbase).

Bergveggene og rasmarka ved Svartvann er ikke undersøkt. Rasmarka like NV for tjernet er tidligere registrert som et viktig område for sjeldne sopper og lavararter og en mindre lokalitet er avmerket på kartet (Naturbasen). Det er også mye død ved i dalen SØ for Svarttjern. Bekkekløfta sør for Svartvann kan ha et potensial for arter knyttet til tørre bergvegger med elementer av edle lauvtrær.

Av hensynskrevende vegetasjonstyper er det registrert mindre områder med høgstaudegranskog og et lite område med svartorsumpskog. Det er relativt få store lauvtrær, selv om enkelttrær av bjørk og osp opptil 40 cm i brysthøydiameter er påvist. Orkideen grov nattfiol og breiflangre er registrert.

Det er to orrfuglleiker innenfor området og alle tre skogsfuglartene jerpe, storfugl og orrfugl finnes. Det er mange potensielle beitefurer for storfugl, men storfuglbestanden i Kjekstadmarka er liten. Det er ikke registrert aktive tiurleiker i Askers del av Kjekstadmarka (Fylkesmannen i Oslo og Akershus 2009).

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet. Kilde: Naturtypekartlegging i Asker (Blindheim og Abel 2001), i Røyken kommune (Bye 2005) supplert av Sweco (2011).

1. Styggedalen SV

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog
BM verdi: C
Areal: 44 daa
UTM: Ø 0230177 N 6636885
Hoh: 260-280 m.

Lokaliteten er kartlagt i forbindelse med undersøkelser av Oslo kommunens sine skoger i 1992 (Håpnes og Bendiksen 1993). Den ligger NV for Småvanna i Kjekstadmarka. Området utgjør en liten bekkedal omgitt av dalsider og med flatere områder i vest. Det er stedvis mindre bergvegger og fuktige myrpartier langs bekken. Det er hovedsakelig ensjiktet granskog på middels til høy bonitet med alder ca. 140 år. Den vestre delen har mye stående død gran. Langs bekken og i dalsidene langs bekken er det mye læger av gran, middels til lite nedbrutt. Naturtypen grenser mot en kraftledningstrase i vest.

Det er registrert piggbroddsopp og kvit grankjuka tidligere (Håpnes og Bendiksen 1993). Duftskinn ble påvist i 2011. Lokaliteten har potensial for et økt antall arter knyttet til død ved på sikt. Lokaliteten gis lokal verdi, C-verdi.

2. Småvannsbu SØ

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog
BM verdi: C
Areal: 31 daa
UTM: Ø 0240653 N 6636393
Hoh: 250-300 m.

Lokaliteten er kartlagt i forbindelse med undersøkelser til frivillig vern av barskog i området Brennåsen i Asker og Røyken kommune (Abel 2009). Den ligger like vest for Småvannsbu. Lokaliteten består av et sørvendt, men skyggefullt søkk som munner ut i myra ved Småvann med tilhørende vestvendt lise. I søkket er det gran-bjørkesump med noe høgstaudegranskog på sidene. Lågurtgranskog dominerer i den vestvendte lia. For øvrig dominerer blåbærgranskog.

Gran er dominerende treslag med enkelttrær opp til 50 cm i brysthøydiameter. Det er noe død ved i liten til midlere nedbrytningsfase. Skogen er hovedsakelig lite sjiktet. Kontinuiteten er relativt lav.

Av signalarter ble granrustkjuka observert. Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig, C-verdi. Det utgjør en intakt gammel granskog, men innslaget av død ved og kontinuitetstilknnyta arter er lite.

3. Styggedalsbekken.

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg, utforming bekkekløft
 BM verdi: B
 Areal: 31 daa
 UTM: Ø 0240479 N 6637969
 Hoh: 220-230 m.

Området utgjør en trang bekkekløft nord for Småvann og syd for Stinaløkka SV for Dikemark. Skogen er mer enn 140 år og overveiende av høy bonitet. Den gamle granskogen omfatter et større parti på begge sider av bekken. Lokaliteten ble undersøkt av Håpnes og Bendiksen i 1993. Dominerende vegetasjonstype er blåbærgranskog på kantene som går over i lågurtgranskog og høgstaudegranskog. Arter som turt, tyrihjel, skogburkne, strutseving, bjønnkam, kranskonvall og enghumleblom finnes. Blåveis er svært vanlig i lågurtgranskogen. Orkideen grov nattfiol er registrert langs bekken.

Det er forekomst av en god del død ved i alle nedbrytningsstadier. Bekkekløfter er relativt sjeldne i dette området. Kløfta har et rikt mangfold av arter. Selv om det ikke er registrert rødlistede arter, er området godt beskyttet og det har større områder med gammel granskog østover, med potensial for økt antall arter på sikt. Området gis verdien viktig, B-verdi.

4. Blåfjellhytta N

Naturtype: Gammel granskog, utforming gammel granskog.
 BM verdi: C
 Areal: 12 daa
 UTM: Ø 0241709 N 6635720
 Hoh: 285-310 m.

Lokaliteten ligger i en liten østvendt frodig bekkedal 200 m nord for Blåfjellhytta. Vegetasjonstypen er lågurtgranskog og høgstaudegranskog omgitt av lyngfuruskog i N og S. Det er ikke spor av stubber i bekkedalen. Flere av granene er storvokste med brysthøydediameter opptil 60 cm og med osp opptil 40 cm. For øvrig finnes bjørk, svartor og rogn. Langs bekken er det små bergvegger og litt blokkmark i vest, rikere sumppartier med en liten strekning langs bekken med svartorsumpskog. Det er noe stående død ved av gran, men det meste er læger middels til lite nedbrutt og med dimensjoner opp til 40 cm. Av signalarter finnes granrustkjuke og stor ospeildkjuke. Duftskinn (NT) ble også registrert på ett granlæger.

Lokaliteten er liten og omgis av furuskog på lav bonitet nord og sør for bekkedalen. Den utgjør en frodig bekkedal med gammel gran, storvokst osp og med et lite areal svartorsumpskog langs bekken. Området gis verdien lokalt viktig, verdi C.

5. Svartvann NV

Naturtype: Rasmark
 Verdi: C.
 Areal: 1,5 daa
 UTM: Ø 0241277 N 6634894
 Hoh: 270 m.

Lokaliteten ligger like NV for Svartvann. Den omfatter en sydvendt skråning med barskog og innslag av lauvtrær. Skråningen har sjeldne lavarter og noe edle lauvtrær som ble kartlagt i forbindelse med naturtypekartleggingen i Røyken kommune (Bye 2005).

Lokaliteten er gitt verdi C, lokalt viktig.

6. Svartvann SØ

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg, utforming bekkekløft
 Verdi: B
 Areal: 21 daa
 UTM: Ø 0241534 N 6634496
 Hoh: 240 m

Området ligger like S for Svartevann. Det utgjør en bekkekløft med steile bergvegger på begge sider av vannet og sydover mot den gamle dammen nedstrøms Svartevann.

Kløfta er omgitt av stupbratte dalsider med gammel furuskog i øst, bergvegger som går over i gammel granskog i vest. Lenger sør er det noe blokkmark med delvis rik edellauvvegetasjon. I dalbunnen vokser bl.a. myske, trollbær, skogburkne og gaukesyre. Av treslag finnes spisslønn, osp, bjørk, lind, gråor, selje. Lav- og moseflora knyttet til bergveggene er ikke undersøkt. Bekkekløfta er ca 400 m lang og grenser til en større hogstflate i SØ. Kun de 100 øverste m av kløfta er sjekket ut.

Bekkekløfta med Svarttjern utgjør en sjelden landskapstype i et ellers nokså rolig landskapsrom.

Området gis verdien viktig, verdi B.

Tabell: Artsfunn av rødlistede arter eller signalarter fra Blåfjell. 1. Styggedalen SV, 2. Småvannsbu SØ, 3. Styggedalsbekken, 4. Blåfjellhytta N, 5. Svartvann NV og 6. Svartvann SØ.

Norsk navn	Vit .navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Noen få	Sweco 2011	Spredt, lite
Svartsonekjuke	<i>Phellinus nigralimitatus</i>	NT	2	Abel 2009, Sweco 2011	1
Granrustkjuke	<i>Phellinus ferruginefuscus</i>	LC	3	Abel 2009, Sweco 2011	4
Piggbroddsopp	<i>Asterodon ferruginous</i>	LC	1	Håpnes og Bendiksen 1993	Styggedalen SV
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayii</i>	NT	2	Sweco 2011	4
Alm	<i>Ulmus glabra</i>	NT	Spredt	Sweco 2011	Flere
Ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	NT	Spredt	Sweco 2011	Flere

Avgrensning og arrondering

Forslaget til grenser er endret noe. I NØ foreslås at grensa utvides noe østover slik at større arealer av den gamle furuskogen inkluderes samtidig som et kjerneområde inngår i området. I vest foreslås grensa enkelte steder justert noe i forhold til å få en bedre arrondering.

Det kan være aktuelt å ta ut et større område i vest med mindre verneverdier i forhold til biologisk mangfold. Dette angis som et alternativt forslag noe også NOA har gjort i forbindelse med sitt innspill (NOA 2009). Vernegrensa vil da følge vestre del av dalføret fra Svartvann til den krysser kraftledningen. Derfra følges kraftledningen NV-over slik at den registrerte naturtypen i NV tas med.

Vurdering og verdisseting

Tabell: Kriterier og verdisseting for kjerneområder og totalt for Blåfjell. Ingen stjerner kriterier for verdisseting i metodekap.

Navn	Urørthet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vegetasjon. variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg. typer	Død ved mengde	Død ved kontinuitet	Treslagsfordeling	Gamle lauvtrær	Gamle bartrær	Samlet verdi
Hele området	*	*	***	**	**	*(*)	**	**	*	**	*	**	*/**
Styggedalen SV	**	*	**	*	*	*	*	**	*	*	*	*	*
Småvannsbu SØ	**	*	**	*	*	*	*	**	*	*	*	*	*
Styggedalsbekken	**	*	*	*	*	*	*	**	*	*	*	*	**
Blåfjellhytta N	**	*	*	*	*	*	*	**	**	**	*	**	*
Svartvann NV	***	*	*	*	*	*	*	*	*	**	*	*	*
Svartvann S	***	*	**	**	**	*	**	*	*	**	*	*	**

Kjekstadmarka har mye furuskog og granskog på lav til middels bonitet. I enkelte dalsider og dalbunner er det rikere skogtyper med begrensede innslag av lågurtgranskog og høgstaudegranskog. Verneforslaget omfatter snaut 3 km², hvilket er et betydelig areal i et tettstedsnært område. Arronderingen og topografisk variasjon er også god.

I forhold til de påpekte manglene ved dagens skogvern (Framstad m.fl. 2002), oppfyller området svært få av disse. Selv om det er noe innslag av rikere skogtyper samt to bekkekløfter, oppfylles målene i liten grad. Dersom skogen får utvikle seg noenlunde fritt videre, vil kontinuiteten øke. Det vil være et potensial for økt mangfold knyttet til død ved på sikt da det er en relativt stor andel eldre og gammel skog i området i aldersfase.

Totalt sett vurderes området til lokalt verdifullt (*), men med potensial for å bli regionalt verdifullt (**) på sikt dersom den gamle skogen får utvikle seg fritt.

Referanser

Abel, K. 2009. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog under ordningen "frivillig vern" 2009. Notat 6 s.

Blindheim, T og Abel, K. 2001. Kartlegging og verdisseting av naturtyper i Asker kommune. Siste Sjanse notat 2001-6. 42 s.

Bye, F. N. 2005. Kartlegging av naturtyper i Røyken kommune.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA Oppdragsmelding 769. 9pp

Fylkesmannen i Oslo og Akershus 2009. Storfuglleiker i Oslo og Akershus. Rapport 1-2009.

Håpnes, A. og Bendiksen, E. 1993. Rapport til Flerbruksutvalget for Oslo kommunes skoger. (164 +11s).

Moen 1998. Vegetasjonsatlas for Norge.

Naturvernforbundet i Oslo og Akershus(NOA). 2009. Verneplan 1 for eventyrskog i Oslomarka.104 s.

Nettadresser:

www.artsdatabanken.no
www.naturbase.no
www.ngu.no
www.skogoglandskap.no
www.riksantikvaren.no

Bilder

Skiløypa nord for Småvann. Foto Frode Løset, Sweco Norge AS.

Småvannsbu. Foto Frode Løset, Sweco Norge AS

Utsiktspunkt nord for Verkensmåsan. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Typisk skogbilde fra områdene rundt Verkensmåsan. Frode Løset, Sweco Norge AS.

Lite kjerneområde nord for Blåfjell. Foto Frode Løset, Sweco Norge AS.

Blåfjell!! Foto Frode Løset, Sweco Norge AS

Furuskog i vilt terreng øst for Svartvann. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Fra bekkekløfta ved Svartvann. Storvokst gran. Foto Frode Løset, Sweco Norge AS.

Kjentmannsmerke i Svartvannsdalen. Foto Frode Løset, Sweco Norge AS

Stirikt område i gammel blandingskog i nordre del. Foto Frode Løset, Sweco Norge AS.

Blåfjell

Areal 2888daa Naturverdi *

